

DOMNULE PREȘEDINTE, STIMAȚI COLEGI,

Mă prezint astăzi în fața dumneavoastră într-o calitate nedorită de mine, cauzată, după cum va rezulta din cele ce vi le voi prezenta, atât de o interpretare defectuoasă a dispozițiilor legale de către cei ce au instrumentat acest dosar cât și, în egală măsură, de neînțelegerea parțială a mecanismelor specifice activității guvernamentale.

1. După cum puteți observa cu ușurință, totul pornește de la punerea în sarcina mea a unor atribuții care, potrivit reglementărilor în vigoare în perioada în care am deținut mandatul de Ministru pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, erau imposibil de exercitat de un ordonator principal de credite bugetare pentru un alt ordonator de credite bugetare. În context, este evident ca atribuțiile mele de ordonator principal de credite bugetare erau reglementate exclusiv pentru Aparatul de Lucru al Guvernului, în conformitate cu Legea Finanțelor Publice și cu dispozițiile din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 292/2000 pentru stabilirea unor măsuri privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului General al Guvernului.

Deci, legile în vigoare în acea perioadă contrazic de la început susținerile DNA potrivit cărora, individual, ca ministru, aș fi avut aceste atribuții. De altfel, referatul debutează - și nu este întâmplător acest lucru - cu o serie de neconcordanțe, menite să inducă în eroare Senatul.

Astfel:

- a) În preambul se face referire la Legea nr.72/1996. Or, Legea nr.72/1996 privind finanțele publice a fost abrogată încă din anul 2002, prin Legea nr.500/2002 privind finanțele publice. Prin urmare, Legea nr.72/1996 nu mai era în vigoare la data la care se reține că ar fi debutat faptele expuse în referat și respectiv semnarea și aprobarea HG nr.1473/2003 și HG nr.470/2004.
- b) Tot în preambul sunt enumerate o serie de atribuții pe care eu în calitate de Ministru pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului nu le-am avut niciodată. Atribuțiile miniștrilor, inclusiv ale mele, sunt cele prevăzute în actele normative de organizare și funcționare ale fiecărui minister în parte, așa cum am arătat.
- c) Atribuțiile menționate în cuprinsul referatului întocmit de DNA nu sunt atribuții ale miniștrilor ci ale „Grupului de promovare a tehnologiei informației din România”, constituit prin HG nr.271/2001. Grupul a fost constituit prin HG nr.271/2001 din persoane care ocupau funcții ministeriale, **calitatea de membru fiind atribuită funcției iar nu persoanei** care ocupa funcția de ministru. Atribuțiile Grupului au fost stabilite pentru **grup** iar **nu** individual pentru vreuna dintre persoane. Pe

de altă parte, în Grupul înființat prin HG nr. 271/2001 eu am fost membru ca ministru al SGG în perioada în care am avut această funcție, respectiv de la adoptarea acestui act normativ și până la 20.10.2003.

- d) În perioada în care am fost membru al Grupului **nu s-a negociat nimic cu furnizorii de licențe și nu s-au adoptat HG nr. 1473/2003 și HG nr. 470/2004.** Că este așa v-o spune DNA-ul prin referatul întocmit, în care nu se aduce nici o acuzație Grupului constituit prin HG nr. 271/2001.

2. În documentul înaintat de DNA se afirmă că subsemnatul l-ar fi „determinat pe ministrul Eugen Bejinariu să semneze HG nr. 1473/2003, HG nr. 470/2004 și respectiv Contractul de licențiere Microsoft în condițiile pe care le negociase în perioada în care își desfășurase activitatea ca ministru coordonator al Secretariatului General al Guvernului...fără a-i aduce la cunoștință existența unor impedimente **juridice** decurgând din faptul că această firmă (Fujitsu Siemens Computers – n. n.) nu era unic distribuitor de licențe Microsoft pentru a beneficia de încheierea contractului prin încredințare directă și fără a detalia modalitatea de stabilire a prețului...”.

Acest lucru nu s-a intamplat si nu este adevarat sub nici o forma.

In declaratia sa, data la DNA în prezentul dosar, in 16 iulie 2014, domnul Eugen Bejenariu, ministru pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului incepand cu data de 20 octombrie 2003, afirma, in legatura cu mine, – pag.296, alin.3, vol.2, „Stiu ca s-a facut o predare primire intre fostul ministru pentru coordonarea SGG, Serban Mihailescu dar nu imi amintesc ce scrie in acest proces verbal. **Nu imi amintesc sa fi discutat cu domnul Serban Mihailescu in legatura cu acest proiect in care era implicata firma Microsoft.**”

Intr-o alta declaratie data la DNA in 5 iunie 2013, în același dosar, domnul Eugen Bejenariu declara – pag.306, vol.2, „**personal nu am cunostinta sa fi existat presiuni in sensul impunerii de alte institutii sau persoane pentru contractarea serviciilor de catre firma Fujitsu.**”

a. **Potrivit acestor declarații în ce mod putea fi determinat un ministru în funcție să semneze, în calitate de inițiator și să contrasemneze pentru punere în executare, un proiect de act al Guvernului asupra căruia avea dubii și apoi să semneze, în baza hotărârilor inițiate tot de persoana sa contractul de licențiere Microfoft?**

Se presupune că orice persoană care acceptă numirea într-o asemenea funcție de demnitate publică se documentează cu privire la responsabilitățile care îi vor reveni, punând accent, în mod deosebit, pe dispozițiile referitoare la răspunderea ministerială.

A doua asertiune complet falsa si nereala este ca determinarea s-ar fi facut in conditiile pe care le negociasem anterior. "Declar ca nu am participat niciodata la nici o negociere sau tratative cu Microsoft. Domnul Silviu Hotaran, director general al Microsoft, pentru Europa de Sud Est, declara in fata procurorilor – pag.353- 362, vol.2, urmatoarele: „impreduna cu partenerii Microsoft am contribuit la realizarea unor proiecte pilot pentru Guvern, respectiv E-guvernare, E-procurement, VISA on- line si altele, si am lucrat in parteneriat cu MCTI. In primavara sau vara anului 2003 au inceput discutiile in vederea semnarii unui acord de Parteneriat strategic. In aceste negocieri am fost implicati, din partea Microsoft, eu si alti angajati Microsoft iar din partea MCTI ministrul si secretarii de stat. Continutul scrisorii de intentie pentru parteneriatul strategic intre Guvern si Microsoft a fost discutat cu reprezentantii MCTI si personalul mentionat de la Microsoft. Acest Parteneriat a fost semnat de Steve Ballmer, CEO Microsoft si ministrul MCTI, la Roma, in 18 septembrie 2003”.

La pag.355, din vol.2, domnul Silviu Hotaran declara: ♦ pe **ministrul Serban Mihailescu** cred ca l-am intalnit odata sau de doua ori in perioada cand era la SGG. **Nu imi aduc aminte sa fi discutat cu el de Parteneriatul strategic intre Microsoft si Guvernul Romaniei”.**

In continuare, directorul Microsoft declara, pag.356, :”Cu privire la **oferta comerciala Microsoft – FSC**, inregistrata la MCTI cu numarul 8512/02.10.2003, declar ca este semnata de mine. Pretul era intre 60 si 70 milioane dolari. Seful regional al lui Microsoft, Ian Muehlfeit, a fost de acord sa se semneze oferta.”

In acelasi sens domnul Eugen Bejenariu afirma in declaratia sa din 5 iunie 2013 – pag.304, ultimul aliniat, vol.2 : „S-au transmis adrese catre ministere. Toate ministerele au transmis necesarul numeric de licente, centralizarea fiind facuta de catre SGG. Pe baza acestui necesar am purtat discutii cu reprezentantii furnizorului, practic am negociat cantitati, modalitati de livrare si, in special, modalitatea de plata a acestor licente. Pretul era oricum pretul cu care se furnizau aceste licente pe piata , fiind stabilit de unicul furnizor pe piata. Din cate imi amintesc, aceste discutii s-au purtat cu reprezentantii Fujitsu, aceasta societate fiind singurul dealer imputernicit de Microsoft pentru distribuirea de licente in Romania, asa cum rezulta si din documentele oficiale transmise la SGG de catre Microsoft.” In continuare, la pag. 305,: „toate aceste operatiuni s-au facut de catre SGG urmare hotararilor luate de Guvern in perioada respectiva. Din cate imi amintesc, m-am intalnit de 4-5 ori cu reprezentantii Fujitsu, de fiecare data fiind prezent Florica Claudiu.,,

La pag. 305, alin.4 din vol.2, în aceeași audiere din 5 iunie 2003, Eugen Bejenariu menționa: „Contractul cu firma Fujitsu a fost încheiat în urma HG 470/2003, eu semnând ca reprezentant al Guvernului Romaniei. SGG a încheiat apoi contracte de comodat cu toate ministerele iar eu, (Eugen Bejenariu), am semnat toate contractele. Pe contractele de comodat apare ca si coordonator distribuitor MCTI.” La pag.306, alin.8 : „Ca modalitate de plata catre Fujitsu, precizez ca, asa cum s-a mentionat in hotararea de Guvern si in contract, am

semnat bilete la ordin in favoarea Fujitsu, scadente la termenele prevazute in contract.”

b. De unde rezultă că aș putut să cunosc faptul că firma Fujitsu Siemens Computers nu era unic distribuitor de licențe Microsoft pentru a beneficia de încheierea contractului prin încredințare directă?

Vă rog să observați că la această întrebare răspunde chiar procurorul DNA, câteva file mai departe, atunci când, bazat pe probe de data aceasta, afirmă că în Nota de fundamentare la HG nr. 470/01.04.2004 „se atestă, în mod nereal, că Fujitsu Siemens Computers GmbH este desemnat de Microsoft Ireland Operations Limited ca unic partener abilitat să semneze acest contract comercial de închiriere de licențe, să livreze produsele software Microsoft precum și să primească prețul pentru aceste produse.”

Întrebarea are relevanță și din perspectiva faptului că DNA a aflat acest lucru beneficiind de toată logistica necesară și în condițiile în care a avut acces la toate documentele care se apreciază că ar fi fost „fabricate” de persoane din conducerea firmelor implicate în cauză.

Or, în aceste condiții, este cel puțin o enormitate să afirmi că o persoană care nu mai avea vreo calitate oficială și care nu putea accesa asemenea documente ar fi știut care sunt raporturile reale dintre firmele Fujitsu Siemens Computers GmbH și Microsoft Ireland Operations Limited.

c. Din ce înscrisuri oficiale rezultă că subsemnatul aș fi negociat vreuna dintre condițiile ori vreunul dintre termenii Contractului de licențiere Microsoft?

Vă rog să rețineți că, potrivit celor susținute în documentul transmis de DNA, „la data de 01.10.2003 Microsoft România și Fujitsu Siemens Computers au semnat o ofertă comună...valabilă până la 15.03.2004 pe care au transmis-o la Ministerul Comunicației și Tehnologiei Informației...”.

De asemenea, vă rog să rețineți că:

- la data de 20.10.2003 mi-a încetat mandatul de ministru, prin demisie, încetând astfel și calitatea de membru al Grupului de Promovare a Tehnologiei Informației în România (calitate preluată de noul ministru pentru coordonarea SGG);

- logic și legal vorbind, se presupune că această ofertă ar fi trebuit să fie supusă dezbaterii în cadrul Grupului de Promovare a Tehnologiei Informației în România iar, din câte îmi amintesc, până la sfârșitul mandatului meu nu s-au discutat asemenea aspecte în vreo ședință a Grupului;

- potrivit reglementărilor în vigoare la acea dată, nicio negociere cu privire la implicarea Guvernului în vreun proiect nu se putea face decât în baza unui mandat special dat de Executiv, în ședință, fie prin hotărâre, fie prin aprobarea unui Memorandum în acest sens, cu stabilirea limitelor acestui mandat.

Totodată, nu este lipsit de interes și importanță faptul că între momentul încetării mandatului meu (prima jumătate a lunii octombrie 2003) și momentul semnării Contractului de licențiere Microsoft (15.04.2004) s-au scurs circa 6 luni, interval de timp în care se poate presupune, în mod rezonabil, că:

- oferta inițială în valoare de 41.909.325 USD, semnată și transmisă, potrivit procurorilor DNA, la data de 01.10.2003, de Microsoft România și Fujitsu Siemens Computers a fost discutată cel puțin o dată în cadrul Grupului de Promovare a Tehnologiei Informației în România, după încetarea mandatului meu de membru al Guvernului;

- conform HG nr. 271/2001, la întrunirile Grupului a participat Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului aflat în funcție începând cu data de 20 octombrie 2003 și nu subsemnatul care nu mai deținea calitatea prevăzută de lege pentru a mă implica în problematica Grupului;

- eventualele negocieri s-au purtat în conformitate cu propunerile Grupului aprobate potrivit legii.

3. Se mai susține, în documentul înaintat dumneavoastră de DNA, că în perioada aprilie-noiembrie 2004 subsemnatul „a pretins și primit o parte din suma de 20 milioane USD virată de Fujitsu Siemens Computers în contul unor societăți de tip off-shore cu titlu de consultanță și asistență tehnică aferentă contractului încheiat cu Guvernul României pentru ca în baza influenței pe care o avea să asigure încheierea contractului în condițiile propuse de firma Fujitsu Siemens Computers”.

a. Eu nu am pretins, nu am primit, nu cunosc nimic în legătură cu faptele expuse în referat.

b. În al doilea rând, vă rog să observați lipsa de logică a acestei susțineri, având în vedere că:

- mobilul declarat de procurori ca fiind al presupuselor pretenții ale subsemnatului era „asigurarea încheierii contractului în condițiile impuse de firma Fujitsu Siemens Computers”;

- perioada în care aș fi pretis aceste sume pentru „asigurarea încheierii contractului în condițiile impuse de firma Fujitsu Siemens Computers” este cuprinsă între luna aprilie 2004 și luna noiembrie 2004.

Din perspectiva acestor susțineri și având în vedere că aprobarea încheierii contractului și forma obligatorie a acestuia fuseseră deja aprobate prin HG nr. 470 din 1 aprilie 2004, rezultă pur și simplu o aberație și anume aceea că aș fi pretins și primit sume de bani pentru a influența decizia care erau efectiv adoptate de Guvern și aveau caracter public.

În context, rezultă că este atât de bun simț cât și într-o anumită logică a succesiunii faptelor ca asemenea pretenții, care pot fi calificate drept trafic de influență să fie formulate și satisfăcute înainte de aprobarea Guvernului pentru a „stimula” luarea deciziei și nu ulterior, când beneficiarul acesteia și-a atins obiectivul.

c. În al treilea rând, nu există nici măcar o dovadă a faptului că aş avea vreo legătură cu acele societăţi de tip off-shore, această susţinere fiind o pură speculaţie bazată, în opinia mea, doar pe interpretări contextuale, pe deducţii nesustinite de dovezi ori pe declaraţiile unor persoane interesate mai mult de propria disculpare decât de stabilirea adevărului.

d. În al patrulea rând, nu se spune cui aş fi pretins şi de la cine aş fi primit aceste sume, afirmaţia fiind astfel lansată fără nici o acoperire.

Din cele expuse anterior rezultă cât se poate de clar că documentul DNA, atât prin conţinutul său cât şi din dovezile pe care se sprijină, nu poate răsturna prezumţia de nevinovăţie de care mă bucur până la proba contrară şi nici nu conţine acele elemente care să justifice dispunerea începerii urmăririi penale conform legii. Cu alte cuvinte, nu există indicii temeinice ci doar presupuneri nesustinite cu probe concludente cu privire la săvârşirea, de către subsemnatul, a vreunei fapte care să constituie infracţiune conform legii penale.

În aceste condiţii vă rog să respingeţi sesizarea formulată de DNA ca vădit neîntemeiată.

Stiripescu